

Sygn. akt IC 185/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2021 roku

Sąd Okręgowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący Sędzia Jacek Szerer

Protokolant Magdalena Paruch

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2021 r. w Świdnicy na rozprawie

sprawy z powództwa Funduszu (...) (...)

przeciwko (...) Sp. z o.o., M. B. (1) , M. B. (2)

o zapłatę

I. utrzymuje w mocy nakaz zapłaty z dnia 27 grudnia 2019 roku wydany przez Sąd Okręgowy w Świdnicy sygn. akt I Nc 170/19 ;

II. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz strony powodowej kwotę 1. 800 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 185/20

UZASADNIENIE

Strona powodowa Fundusz (...) (...) w W. domagała się od pozwanych: (...) Sp. z o.o., M. B. (3) oraz M. B. (4) zapłaty solidarnie kwoty 101.868,52zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 30 listopada 2019 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kwoty 5 400zł tytułem kosztów procesu oraz kwoty 17zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla z dnia 27 grudnia 2019 r. Sąd Okręgowy w (...) zasądził od pozwanych na rzecz powódki kwotę 101.868,52zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 30 listopada 2019 r. do dnia zapłaty wraz z kwotą 4891zł tytułem kosztów procesu.

Pozwani pismem z dnia 20 stycznia 2020 r. wnieśli zarzuty od nakazu zapłaty twierdząc, że weksel został wystawiony przez powódkę w sposób całkowicie bezpodstawny w efekcie czego, zdaniem pozwanych, nie jest skuteczne zobowiązanie i poręczenie w nim zawarte. Pozwani zakwestionowali w ogóle samą umowę pożyczki oraz jej spełnienie przez powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Fundusz (...) (...) w dniu 8 października 2018 r. zawarł umowę pożyczki z (...) Sp. z o.o., gdzie udzielającym był Fundusz a biorącym pożyczkę (...) Sp. z o.o. Zgodnie z § 3 umowy, udzielona pożyczka została przeznaczona na dofinansowanie przedsięwzięcia rozwojowego (inwestycji) na zakup linii diagnostycznej wraz z wyposażeniem w postaci szarpaka hydraulicznego na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej.

Dowód:

- umowa pożyczki nr (...) sporządzona w dniu 8 października 2018 r. w P..

Pożyczka została zabezpieczona wekslem własnym in blanco, gdzie poręczycielami spółki dłużnej zostali: M. B. (3) i M. B. (4).

Dowód:

- weksel własny in blanco z dnia 8 października 2018 r.;
- deklaracje wekslowe z dnia 8 października 2018 r.

W dniu 10 października 2018 r. Fundusz (...) (...) przekłał na konto kontrahenta pożyczkobiorcy, tj. spółki (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą (...)-(...) G., ul. (...) kwotę 100 000zł tytułem realizacji umowy pożyczki, **zgodnie z § 4 tej umowy.**

(...) Sp. z o.o. (...) oferuje na sprzedaż wyposażenie warsztatów samochodowych.

Dowód:

- potwierdzenie przelewu kwoty 100 000zł na konto (...) Sp. z o.o.(...)

Strona pozwana zaprzestała regulowania należności wynikających z udzielonej pożyczki, w wyniku czego strona powodowa kierowała do pozwanej spółki oraz poręczycieli pisma przedsądowe z wezwaniem do zapłaty.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 31 lipca 2019 r. kierowane przez Fundusz (...) (...) do (...) Sp. z o.o.
- przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 12 września 2019 r. kierowane przez radcę prawnego P. B. (pełnomocnika Funduszu) do (...) Sp. z o.o.

Następstwem braku regulowania pożyczki było wypowiedzenie umowy pożyczki oraz postawienie całej należności w stan natychmiastowej wymagalności wraz z wezwaniem do wykupu weksła.

Dowód:

- Pismo Funduszu (...) (...) z dnia 22-10-2019 r. - wypowiedzenie umowy pożyczki nr (...) z dnia 8 października 2018 r. zmienionej aneksem nr (...) oraz postawienie całej należności w stan natychmiastowej wymagalności wraz z wezwaniem do wykupu weksła kierowane do: (...) Sp. z o.o. oraz poręczycieli.

W dniu 12 grudnia 2019 roku strona powodowa wystąpiła z pozwem w postępowaniu nakazowym z weksła o zapłatę należności 101.868,52zł wraz z roszczeniem o zasądzenie kosztów procesu w kwocie 5400zł oraz kwotą 17zł tytułem kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Dowód:

- pozew z dnia 12 grudnia 2019 r. w postępowaniu nakazowym z weksła o zapłatę należności 101.868,52zł wraz z roszczeniem o zapłatę kosztów procesu.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Umowa pożyczki jest umową konsensualną, a zatem dochodzi do skutku w wyniku porozumienia stron, a wydanie przedmiotu pożyczki stanowi wykonanie zawartej już umowy. Jest to umowa dwustronnie zobowiązująca : pożyczkodawca zobowiązuje

się do przeniesienia własności przedmiotu pożyczki „w zamian” za zobowiązanie pożyczkobiorcy do zwrotu, czyli do przeniesienia własności takiego samego przedmiotu na pożyczkodawcę.

W ocenie Sądu, nie ulega wątpliwości, że doszło do skutecznego zawarcia umowy pożyczki przez strony sporu. Świadczą o tym dokumenty złożone do akt sprawy. Istotą tej umowy, zgodnie z normą zawartą w art. 720 k.c., jest zobowiązanie jednej ze stron (dającego) do świadczenia w tym przypadku określonej ilości pieniędzy na własność biorącego. W zamian biorący zobowiązany jest do zwrotu tej samej ilości pieniędzy. W omawianym przypadku, strony umowy postanowiły zabezpieczyć spłatę pożyczki w kwocie 100 000zł poprzez podpisanie weksła własnego in blanco przez M. B. (5) oraz M. B. (4) na kwotę wynikającą z postanowień umowy pożyczki, przez co stali się dłużnikami solidarnymi ze spółką (...)(...)

Twierdzenie pozwanych, że umowa pożyczki jest nieważna, ponieważ pełnomocnik zarządu – B. S. który podpisał umowę pożyczki wraz z prezesem zarządu, nie miał umocowania do jej zawarcia przez Komitet fundacji, jest nietrafne. W przypadku zawarcia umowy bez pełnomocnictwa bądź z przekroczeniem jego uprawnień, ważność umowy zależy od jej potwierdzenia przez mocodawcę, tak stanowi art. 103 kc. Następuje to jednak poprzez wezwanie drugiej strony umowy do jej potwierdzenia w określonym terminie. W tym przypadku biorący nie wezwał dającego pożyczkę do jej potwierdzenia w wyznaczonym terminie. Uznać zatem należało, że nie miał wcześniej wątpliwości co do ważności jej zawarcia.

Odnosząc się do zarzutu nieotrzymania przedmiotu pożyczki wskazać należy, że nie znalazł on uznania w ocenie Sądu, ponieważ zostało wykazane przez stronę powodową dokonanie przelewu kwoty pożyczki poprzez przedstawienie wydruku przelewu kwoty 100 000zł na rachunek kontrahenta B. (...) zgodnie z § 4 umowy pożyczki z dnia 8 października 2018 r. Spółka widniejąca na przelewie jako jego odbiorca, tj. (...) Sp. z o.o. (...) z siedzibą (...)-(...) G., ul. (...) została wskazana do przelewu przez biorącego pożyczkę. Spółka ta prowadzi działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży wyposażenia warsztatów samochodowych. Natomiast należy nadmienić, że pożyczka została przeznaczona na dofinansowanie przedsięwzięcia rozwojowego (inwestycji) na zakup linii diagnostycznej wraz z wyposażeniem w postaci szarpaka hydraulicznego na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej.

Nietrafne było również podnoszenie przez pozwanych w zarzutach do nakazu zapłaty, że do akt sprawy powinny być zostać załączone oryginały dokumentów. Dopuszczalne jest przedłożenie kserokopii dokumentu potwierdzonej za zgodność z oryginałem, jeśli dokona tego fachowy pełnomocnik, który działa w zastępstwie strony (art. 129 § 2 k.p.c.).

Kolejny zarzut z którym nie można się zgodzić, to kwestionowanie poprawności wystawienia weksła. Pozwani twierdzili, że weksel został wystawiony w sposób całkowicie bezpodstawny. Sąd nie podzielił ich twierdzeń i uznał, że weksel został wypełniony poprawnie, co zostało potwierdzone wydaniem przez Sąd Okręgowy w(...) nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksła w sprawie o sygn. akt I Nc 170/19. Z załączonych do akt sprawy dowodów w postaci deklaracji wekslowych oraz samych weksli in blanco wynika, że to sami awaliści zgodzili się na złożenie poręczenia umowy pożyczki spółce dłużnej (...) Sp. z o.o. Uznać zatem należało, że podniesiony przez pozwanych zarzut jego niepoprawnego wypełnienia jest chybiony. Ustawa – Prawo wekslowe z dnia 28 kwietnia 1936 r. w art. 32 wyraźnie stanowi, że poręczyciel wekslowy odpowiada tak samo jak, za kogo poręczył. Nie ma wątpliwość co do samego poręczenia. M. B. (3) i M. B. (4) zgodnie art. 31 powołanej wyżej ustawy, umieścili sformułowanie na samym wekslu „poręczam za wystawcę”, przez co stali się dłużnikami solidarnymi ze spółką (...) Sp. z o.o.

W ocenie Sądu bezsporne jest, że zawarto skuteczną umowę pożyczki i przelano zgodnie z umową kwotę 100.000 zł. Tym samym kwestionowanie podstawy zwrotu pożyczki jest nieuzasadnione. Dalsze podważanie faktów, poprzez mnożenie przyczyn nieważności umowy pożyczki i zasadności wypełnienia weksła stanowi niecelowe przedłużanie postępowania i może stanowić nadużycie prawa procesowego na podstawie art. 4 (1) k.p.c. Zdaniem Sądu nie może być sytuacji, że strona pozwana otrzymała pożyczkę na zakup tej linii, a wskutek jakiś zarzutów formalnych umowa miałaby być unieważniona. Na potwierdzenie powyższych zarzutów pozwani nie przedstawili żadnych wiarygodnych dowodów. W istocie pozwani nie zapłacili ani jednej raty pożyczki, a deklarację wekslową podpisali w sposób świadomy.

O kosztach w sprawie orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu.